

Se zřetelem k tomuto neurčitému vyjádření úředního lékaře bylo pak podle spisů konáno další šetření, jež skončilo dobrým zdáním zdravotního oddělení zsp-é z 18. července 1922, které znělo v ten rozum, že Josef M. onemocněl tuberkulosou již 15. srpna 1914 a byl nepřetržitě nemocen ve smyslu zák. o nemocenském pojištění dělníků až do dne 9. listopadu 1914, kteréžto dobré zdání se opíralo o anamnesi z 12. září 1921 vyžádanou od universitní kliniky, podle níž Josef M. měl od polovice srpna 1914 bolesti na levé straně prsou, kašel, málo vykašlával a trpěl nočním potem stoupajícím od polovice září.

Jestliže za tohoto stavu věci žal. úřad dospěl ke skutkovému zjištění, že Josef M. onemocněl ve smyslu zák. o nem. pojištění dělníků, t. j. stal se potřeben lékařského ošetření a léků již dne 15. srpna 1914, měl pro své zjištění dostatečnou oporu ve spisech a jsou námitky stížnosti po této stránce vznesené bezdůvodné. Okolnost, že Josef M. v karenční lhůtě nevyhledával ani lékařské pomoci ani léků, jest pro posouzení otázky, kdy vzniká onemocnění ve smyslu zák. o nem. pojištění dělníků, bez právního významu, protože nárok na pojistné dávky ve smyslu § 6 t. j. onemocnění vzniká tím okamžikem, kdy zdravotní stav osoby o niž jde podle posudku lékařské vědy vyžaduje lékařského ošetřování a poskytnutí léků (srv. zdejší nál. Boh. 975 adm.).

č. 3418.

Pensijní pojištění: * Činnost zaměstnance v textilní továrně, který zboží v tkalcovně vyrobené za účelem zjištění vad prohlíží, menší vady sám opravuje, větší vady nadmistrovi hlásí, je činností převážně duševní, a podléhá zaměstnanec takový pensijnímu pojištění podle zák. č. 89/1920.

(Nález ze dne 31. března 1924 č. 8315/23.)

V ě c: Akciové textilní závody Jan H. a syn v Ú. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění Adolfa J. v D.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: V námitkách podaných proti výměru pensijního ústavu čl. peněžnictví, obchodu a živností v Praze z 20. dubna 1921 o pojistné povinnosti Adolfa J., přetahovače zboží u firmy Jan H. a syn v Ú., tvrdila firma, že J. koná práce převážně manuální, to jest surové zboží, které ze stroje přichází do výpravní tkalcovny, na stole k tomu určeném přetahuje a čistí. Není přejímačem zboží a práci jeho konati může kterýkoli dělník nebo dělnice ve tkalcovně zaměstnaný.

Adolf J. udal, že prohlíží a čistí zboží, že dělníky za špatnou práci volá k odpovědnosti a hledí k tomu, aby chyby napravili, má dohled nad jedním přetahovačem a jednou čističkou. Jde o zboží, na kterém se chyby musí velmi často opravovati. Zástupce firmy udal, že Adolf J. utkané zboží prohlíží, čistí a chyby případně opravuje; hrubé chyby ohlašuje nadmistrovi, po případě správci továrny, který si další šetření ve věci sám zařídí. Nikdo mu není podřízen.

Zsp zrušila v odpor vzatý výměr rozhodnutím z 21. prosince 1921 z úvodu, že J. koná dělnické práce převážně manuální.

V odvolání proti tomuto rozhodnutí podaném setrval Adolf J., líče svoji činnost, na tom, co již byl udal. František J., tkalcovský mistr stěžující si firmy, vyslechnut byv osp-ou vypověděl, že J. zboží přehlíží a je čistí. Práce jeho jest čistě manuální a nevykonává nad nikým dozor. Zástupce stěžující si firmy udal, že J. prohlíží zboží tkalcovny, opravuje chyby, čistí případně objevené skvrny; dává chybné kusy stranou, nevolá však nikoho k odpovědnosti. To vyřizuje buď sálmistr nebo správce tkalcovny.

Žal. min. nař. rozhodnutím uznalo Adolfa J. povinným pensijním pojištěním od 1. září 1920 s odůvodněním, že dle provedeného šetření, jmenovitě však dle svědectví Františka J. a doznání zaměstnavatelky přetahovač Adolf J. prohlíží zboží z tkalcovny a shledá-li nějaké chyby, zařídí hned, čeho třeba, aby chyby ty byly odstraněny. To je zajisté činnost převážně duševní.

O stížnosti . . . . uvažoval nss takto: — — —

Nezákonnost nař. rozhodnutí vidí stížnost v tom, že žal. úřad činnost J. hodnotil jako činnost převážně duševní, ač dle názoru stížnosti je činností čistě manuální. Avšak činnost zaměstnance, jehož úkolem je, aby na základě svých znalostí a zkušeností posoudil, zda vyrobené zboží je zbožím bezvadným nebo zda trpí zboží to vadami, nutno kvalifikovati jako činnost převážně duševní.

Činnost takového zaměstnance a tedy v daném případě činnost J. má v podstatě za účel, aby bylo zjištěno, zda zboží v tkalcovně vyrobené je bezvadným či jsou-li na něm vady. Podstatná činnost, kterou J. vyvíjí, aby účelu toho bylo dosaženo, je tvoření úsudků. Úkolem J-vým je v prvé řadě zboží dle určitých zásad zkoumati a uplatňovati při zkoumání tom svých v oboru tom nabytých znalostí a zkušeností a utvořiti si pak jednak z toho, co právě zkoumá, ten který kus zboží zjistil, jednak z toho, co mu na základě jeho znalostí a zkušeností již známo je, úsudek o tom, je-li ten který kus bezvadný či má-li nějakou vadu. Takovou činnost nutno v oborech, kde chyby nejsou každému a na první pohled patrný — a že by tomu tak bylo v oboru textilním stížnost netvrdí — uznati za činnost převážně duševní, byť i zaměstnanec při činnosti té i sám manuálně na př. čistě zjištěné skvrny, pracoval, poněvadž právě není hlavní jeho činností toto čistění skvrn, nýbrž zkoumání, je-li zboží z tkalcovny přicházející bezvadné či nikoliv . . . .

Č. 3419.

Z e m š t í ú ř e d n í c i: I. Předpis § 3 zák. č. 495/1921 o parifikaci zaměstnanců autonomních se zaměstnanci státními zahrnuje všechny druhy požitků a práv zemských zaměstnanců. — II. Šem 10 služ. pragmatiky státních úředníků v souvislosti s Šem 3 zák. č. 495/1921 a Šem 19 zák. č. 394/1922 není upravena otázka případného nároku zemských zaměstnanců ve Slezsku na odbytné při rozvázání jejich zatimního služebního poměru.

(Nález ze dne 31. března 1924 č. 13.399/23.)